

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Сторожевої Башти

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ"

Ісаї 21:11

The Watchtower and Herald Chists Presense

Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Vonthly

VOL. LX **МІСЯЧНИК** **№ 8**

Серпень, (August) 1938

ЗМІСТ

Діти (Часть 3, док.)	115
Порядок студії	117
Єдність в діяльності	118
Насіння	118
Викуп	119
Його ім'я	121
Єдність в чині	122
Бунтівники	123
Співтовариші	125
Організація (Часть 1)	126
Правило	127

"ВИ СВИДКИ Є МЕНЕ ЩО Я БОГ ГОВОРИТЬ ЄГОВА!" - Іса. 43:12

Published Monthly By
WATCH TOWEK BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.
OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBERGEN Secretary

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде
проміж синами твоїми. – Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх сотворінь; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенню всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенно-го чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа – се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овочі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухати справедливим законам, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

“ЙОГО УЛЬТИМАТУМ”

Середлітній період свідцтва, від 6-го до 14-го серпня к названий “Його Ультиматум”. Вість помішена в книжці “Вороги” є дуже відповідна до сього назвиска, й тому ся книжка разом з ще одною інакшою книжкою з серії кинжок будуть офіровані обидві за 50 ц. Се буде пора на вакації від щоденного заняття більшої частини людей, отже всі браття повинні постаратись, щоби їх вакації також припадали на сей самий період. Се уможливить всім таким предложити багато більше часу на доручення Господнього ультиматуму перед скоро-надходячою остаточною війною. Ся пора буде вельми відповідна для праці по фермах. Єсли вам треба книжок, то просимо замовлення засилати скоро. Також робіть приготування на території, і т. п. Ваші рапорти будуть очікувані із заінтересованям для запису

ВАКАЦІЯ

Тут надаємо повідомлення, що фабрика в Брукліні буде заперта на два тижні, від суботи, 30-го липня аж до неділі, 11-го серпня. Се уможливить Бетель фамілії перервати постійну працю тут в фабриці й в Бетель й стати разом з іншими

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливує систематичне студювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвиїмово стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного і критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1,00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплата в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківський переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. З інших країв можна висилати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграничні Бюро

British 34 Craven Terrace. London. V, 2. England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, єсли о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуєчим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмєнну аплікацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінєння адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку-повідомлення в журналі.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.
Entered as second-class matter July 9. 1924. at the post office at Brooklyn, N. V., under the Act of March 3. 1879.

УВАГА

Від коли Товариство видає журнал “Вістник Потіхи”, від тоді до бюро приходять много листів, в котрих деякі браття, а переважно ті, що отримують “Вартову Башту”, просять, щоби Вістник Потіхи також висилати їм даром. Бажаємо звернути увагу всім браттям як і приятелям, що на “Вартову Башту” є зроблені старання, котрі уможливають Товариству висилати журнал “Вартову Башту” даром. Ся ліста є так названа “Убогі в Господі”, однак такого старання не зроблено на “Вістник Потіхи”, отже всі, що бажають запримірувати сей журнал мусять прислати його належність, котра є лише один доллар на рік. Таке саме правило відноситься до сього журналу в англійській мові і в інших, а не тільки в українській.

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LX

Серпень, 1938

№ 8

ДІТИ

“Пустіть діток, не зупиняйте їх прийти до мене, бо таких царство небесне”. – Маттея 19:14

СЕ загально правда, що в зборі, де діти відділені від старших, то збір або члени його, хто возьме такий напрям, не показують поступу в душі і службі Господній, як повинні. Ще інший факт є певний; Що Господь ніколи не благословив літератури приготовленої спеціально для научення дітей з Біблії. Жадне сотворіння не має влади змінити спосіб представлення слова Божого; і якою властю може якийсь чоловік або жінка видати літературу для научення дітей з Біблії? Се є безперечний факт, що всяка така література, що була приготовлена і представлена для ужиття, була більше подібна світській методі, чим дійсному наученню з Біблії. Правда повинна бути написана в такий простий спосіб, щоби кожда особа могла зрозуміти мову її. “Високого стилю” мова з многими прикметниками, яких часто уживають писателі, приносить замішання в думках старших людей, як і дітей. Така метода писання, як і дитиняча мова, є цілком не в гармонії з наученням Біблії.

25 Що збір Божих людей повинен робити дітям, що їх родичі не є посвячені і коли ті діти бажають вчитися з Писання? Если родичі, що не є посвячені Господеві приводять своїх дітей до збору посвячених і шукають правди, то їх не треба відвернути, але їм треба дозволити сидіти на зібранні з іншими дітьми посвячених родичів і вчитися скільки вони можуть. Постарайтеся, щоби діти заховувались порядно, і если вони питають питання відносно розбираючого предмету, тоді провідник дасть ясну відповідь виразними словами. Се як раз те, що Ісус чинив. Замість той наведений текст в котрім Ісус говорить про дітей мав попірати віддільну студію для дітей, то він як раз учить противно. Коли Ісус сказав: “Пустіть діток, не зупиняйте їх прийти до мене”, то під сим він розумів, що ті, що придуть до Нього, або до членів Його тіла, повинні бути трактовані ласкаво і з розвагою і дати їм поміч. Маленькі діти були притягнені до Ісуса тим, що вони чули і навчилися, і коли хтось із старших людей хотів відвернути їх від Ісуса, то він сказав: Не перешкаджайте їм прийти до мене. Царство небесне для тих, що шукають мене. Так мусить бути і сьогодні, если дитина має притяг до Господа або Господніх людей, очевидно з ласки

Божої, то він дасть їй ласку зрозуміти правду. Хто скаже, що се не є Божий спосіб притягнути дітей до Господа? Ісус сказав: “Ніхто не може прийти до мене, кого Отець мій не притягне”. (Йоана 6:44) Бог може притягнути дітей як і дорослих непосвячених до своїх людей, і через них до Господа Ісуса, і коли ті діти придуть, то їх не треба вважати як чужосторонніх разом із дорослими.

26 Захитники віддільної школи для дітей сильно напірають, щоби дальше продовжати такі студії, і пишуть до “Вартової Башти” і наводять повисші слова Ісуса, яко попертя Його позиції. Але очевидно вони в сім помиляються. Ісусові слова не попірають сього заключення, але є як раз на противній стороні аргументу. Если Ісус одобрував віддільні школи для дітей, то він повинен був сказати щось своїм ученикам про се. Він не приказав їм взяти сих малих діток до віддільної кімнати і дати їм потрібне научення. Замість того, Ісус положив свої руки на дітей, і показав своє заінтересовання в них; і тоді він відійшов. Так і тепер, коли діти непосвячених приходять до храму помазанників, шукаючи Господа, то не відпихайте їх, але вживайте те, що Господь постарався для помазанників, щоби помочи і потішити дітей, посадивши їх на зібранні, і нехай вони знають, що є лишень одна вість для всіх, без взгляду на вік, расу або попередний стан. Если діти будуть чути те, що подобається їм, то певно вони пійдуть до дому і будуть розказувати їх непосвяченим родичам, що вони знайшли добро, і сим нахилять ум своїх родичів до добра.

27 Повисше згадана посвячена одиниця, котрої лист сильно попірає віддільну студію для дітей, дальше представляє свій аргумент в сих словах: “Мої родичі є початкуючі в правді як і я, і ми не можемо студіювати вдома”. Інший знов каже: “Моя мама працює цілий день і вона так змучена, що вона не годна научити мене, а тата ми не мамо; він умер”. Інший знов каже: “Я не можу винести ніякого добра із студії з дорослими, бо діти ніколи не мають нагоди питати питання, бо кількох старших все балакають. Если хто з Господніх дітей може перепроводжувати студію, то чому ми не можемо мати нашої власної маленької студії?”

28 Відповідаючи на повисший аргумент за і проти, завважмо, що всі родичі мають якесь знання правди і напевно можуть передати те знання своїм дітям; що родич посвячений Богу ніколи не дозволить нічому перешкодити в наученню своїх дітей, що ніхто не повинен бути так сплячий і змучений, щоб нічого не сказати про Боже ласкаве розпорядження тим, що люблять Його. Єсли не можна в ніякім іншій часі, то бодай під час їди можна сказати дещо про Єгови, царя і царство, яко єдине средство охорони і спасення. Те, що родичі навчилися, вони можуть переговорити з своїми дітьми і разом шукати знання. Єсли родич дійсно оціняє важність Божого царства, то він буде старатися кожний день посвятити наувчати своїх дітей, і коли прийде час на студію, він возьме з собою своїх дітей. Се, що дитина опрокидає, що “забагато дорослих говорять всегда”, є часто правдою. Декотрі дорослі йдуть студіювати і дуже багато говорять, без вираження дійсної думки. Се є самолюбне бажання сияти, а не ділати на добро іншим і на славу Господню. Любов до Бога і Його царства повинна мати взгляд до всіх присутних і ділати для найбільшої користи всіх, і кермуватись в спосіб, щоби Боже ім'я й слово святилось, а не сотворіння.

29 Щодо віддільної школи, в котрій мавби хтось з старших дітей наувчати: Се не є справа до рішення для Божих помазаних людей. В їх припорученню нема зазначено такої провізії, і єсли би збір або комітет робив таке розпорядження, то се противилось би виразним условинам припоручення посвячених і Писанням відносно того ж. Однак єсли молоді люди самі бажують зібратися і розбирати слово Боже і Його заміри й Його царство, тоді ніхто не повинен перешкаджати. Се було б далеко краще для них, чим вчашати на різні безумні партії, як недільні школи і т. п. Однак трудність в сім є та: Чи ті діти або молоді люди посвятилися студіювати слово Боже? І чи є між ними хтось відповідний давати таке научення? Єсли таке зібрання мало б бути лише напозір, в дійности щоби зібратися і мати “добрий час”, тоді лучше оминати се. Чоловік, без огляду на вік, вповні посвячений служити Господеві, мусить поступати після условинів свого припоручення, зазначеного в Писаннях. Отже єсли є який відповідний молодик перепроваджувати студію, то його місце є в студії між дорослими і в полю служби. Припоручення дане Господом не уповажшоє його запроваджувати студії для молоді й вживати сього яко вимівку до занедбання сповнити условини припоручення даного Господом. Єсли на таких студіях молодих вживається та сама література, що і на студії дорослих, то чому тоді мати віддільну клясу? Єсли число на студії завелике, щоби кожний міг брати участь, тоді треба мати таке зібрання в кількох місцях, щоби дати нагоду всім брати участь. Сим не розді-

люється кляси. Такі студії повинні перепроваджувати відповідна одиниця після значіння Писань.

30 Чи не повинні помазанники йти й знаходити дітей непосвячених родичів і старатися привести їх до правди, і до царства? Господь так не наувчав. Припоручення дане Його людям є “проповідувати сю євангелию царства, яко свідоцтво”; і тут нічого нема сказано про навернення людей світа. Єсли діти посвячених шукують правди, то певно, що посвячені повинні помогти їм дістати її; але вишукувати дітей і старатися поставити правду в їх умах, то се не є припоручення помазанників. Як про се повисше сказано, дорослі й діти повинні йти разом. Господь приказав своїм свідкам: “Пройди серединою міста ... та поклади знак на чолах у людей, (що хотять розуміти), що зітхають і сумують”. (Єзекиїла 9: 4) Часом буває, що навіть мала дитина може бачити гидоту на землі між релігіоністами, і вони стогнуть і плачуть за чимось кращим, їх молодий ум часто є більше дорослий, чим многих старших віком і вони оціняють більше правду й справедливість. Отже без різниці на вік, хто має уші до слухання вістки царства, тому треба сказати правду оскільки є нагоди. Єсли дорослим і дітям кається правду разом і в той самий час, тоді часто діти зрозуміють сі правди з Писання скорше чим дорослі. Часто дитина чує і читає літературу про царство і скоро зрозуміє правду, і напевно така дитина дістала “знак” на її чолі без огляду на вік. Знов інші діти не зважають, що говорить про Господа і Його царство. Двоєкі діти можуть бути в одній родині. Декотрі радо приймають знання або знак правди на свої чола або в умі, інші ж відвертаються. Що є такі діти, котрі будуть мати нагоду чути правду і не схотять прийняти духового научення про Єгови і Його царя і царство, то се запевняють Писання. Щодо таких дітей, то свідки Єгови представлені через мужа з лияній одежі і з писарським приладом при його боці, не можуть бути відвічальні, що вони не хотять слухати або зважати на правду; і се також Єгова признав у своїм данім приказі своему Виконателеві, а іменно: “А другим сказав – так, що я чув: Йдіте позад його городом та убивайте; нехай не милує око ваше й не щадить; і старого й молодика, дівицю, дитину й жіноцтво вбивайте на смерть; із тих же, на кому положено знак, не займайте нікого, а починайте од мосі святині. І почали вони від тих мужів, що були перед храмом. – Єзекиїла 9:5, 6

31 Що діти непосвячених не хотять користати зі “знаку на чолах” за се не можна винувати свідків Єгови, але треба винувати непосвячених родичів, котрі відмовилися слухати правди і також перешкодили і своїм дітям почути вість, коли вона була представлена перед них. “Діток їх вбиватимуть в їх перед очима; домівки їх пограбують, жінок збезчестять”. – Ісаї 13:16, гляди також Осії 13:16

32 Нам завжди треба поступати після науки, яку Бог дав у своїм слові, котре є нашим певним і звершеним провідником. Якщо діти приходять з дорослими, і поводяться чемно на зібранню, таких широко треба витати з їх старшими і нехай вони користаються з досліджування слова Божого, кожний після міри здібности зрозуміти правду. Єгова зробив провізію для проголошення свого ім'я й царства для всіх, що бажають чути. Як є один Бог, і один Господь і Спаситель, Ісус Христос, так є одна організація, котра служить справам царства Бога Єгови і Його царя.

ПОРЯДОК СТУДІЇ

33 Ціль такої студії є одна, а іменно, поінформувати присутних о правді й сим чином вооружити всіх любимців Бога поклонятися Йому в душі й правді й в послушенстві до Його приказів. Нехай же всі, що мають уха до слухання, будуть запрошені на зібрання Божих людей, включаючи і обходження пам'ятки Спомину, бо ті, що не беруть участі, можуть бачити, чому інші беруть Спомин і значіння його. Се була важна справа, що діти мали бути навчені щодо значіння пасхи, рівно ж важним є тепер навчити дітей про значіння пасхального Агнця, Ісуса Христа, котрий взяв на себе гріх світа. (2 Мойсея 12:26, 7; Йоана 1:29) Божим типічним людям дано приказ навчити їх дітей о сій правді, і позатипічні люди є предметом того самого закона і приказу. На всіх зібраннях, де діти є присутні і дитинячого уму, тоді руководячий зібранням, яко вступ до студії, повинен вкоротці зазначити замір Єгови, який тепер виконується. Дві мінуті можна посвятити на се з початку кожного зібрання, і якщо пресідник студії не має відповідних слів, тоді він може повторити слідуюче, а іменно:

34 “Жиємо в часі великої небезпеки. Сатана, Диявол, противник Бога і ворог чоловіка, стягнув всяке горе, смуток і терпіння на світ, і тепер прийшов кінець його організації й його лукавому правлінню. Велика криза прийшла на світ, тому що Єгова, Всемогучий Бог, окоронував Ісуса Христа, свого царя і правильного Володаря світа, і котрий створить порядок з замішання і наділить благословенствами тих, що поклоняються Богу в душі й правді. Вскорі Він знищить лукавих і вповні оправдає ім'я Єгови. Всі люди землі тепер розділюються на дві кляси. Отже кожний чоловік мусить бути з одної або з другої кляси. Ті, що по стороні Господа, і котрі є послушні Йому, називаються “вівцями”, коли ж ті, що остають по стороні Диявола і його організації, є названі “козлами”. Армагедон, котрий уже близько, довершить знищення “козлів”. Вівці, або послушні одиниці знайдуть охорону і спасення від Господа. Всі послушні мусять бути свідками для імени і царства Єгови Бога, і в сій роботі свідоцтва помазанники мусять провідничити, і всі, що люблять Бога і Його царство мусять іти тією самою дорогою. Бог дав приказ, що зараз перед Армагедоном по цілім світі

дасться свідоцтво усім народам і людям доброї волі, щоби вони дістали осторогу проте, що має прийти на світ, і щоби вони втікали до царства, яко єдиного місця охорони. Се зібрання Божих людей є для того, щоби студіювати Його слово, щоби ми могли лучше виконати Його прикази. Нехай кожний присутний, включаючи всі діти, оцінять важність і урочистість цієї okazji і пильно студіюють, щоби навчитися як найбільше, що може їм доказати їх невинність до Єгови і служити Його царстві. Те, що ми навчимося тут з Господньої руки, ми повинні, у своїм часі, нести те знання іншим, щоби ім'я Єгови було проголошене і знане по цілій землі. Нехай всі памятають, що Всемогучий Бог, Сотворитель неба і землі, поставив о царство, котре є єдиною надією людей землі, і що наш найбільший привилей є дістати знання, вирозуміння і оцінення нашого споріднення до Бога і Його царства, і щоби проголосити Його велике ім'я й царство. Для цієї цілі ми зачнемо тепер нашу студію”.

35 Кілька подібних слів з початку студії принесуть більше користи, чим співати пісні, в котрих часто виражається те, що не є в гармонії з правдою про Боже царство. Сі основні правди можуть зрозуміти навіть найменші діти. Якщо би сих дітей навчали їх родичі і старші, тоді вони мали б далеку більшу повагу до родичів і більше оцінення значіння правдивого почитання Бога і Його царя. Всі на стороні Господа повинні стояти сильно разом, і рами в рами служити разом як одно тіло, і цілковито посвятитися Єгові й Його царству. “Єрусалим” є одно з імен, що стоїть за організацією Божих людей, або тих, що по стороні Господа. Відповідні до сього часу є слова псалміста: “Єрусалиме! Збудований, як город, кріпко замкнутий, куди покоління приходять, покоління Господні, на свідчення Ізраїля, ім'я Господнє прославляти! Там бо стоять престоли суду, престоли дому Давидового. Просіть спокою для Єрусалиму! Нехай дасть Бог щасну долю тим, що люблять тебе! Нехай буде мир серед мурів твоїх, і супокій певний в палатах твоїх! Задля братів моїх і другів моїх скажу: Мир з тобою! Ради дому Господа, Бога нашого, всякого добра тобі бажаю”. – Псалма 122:3–9

КОРЕСПОНДЕНЦІЯ

Всі браття повинні писати до Товариства в англійській мові, коли лише можливо. Листи, писані в чужій мові, як в італійській, грецькій, польській, і т. п., вимагають багато часу при їх огляді. Отже даємо пораду всім зборам інших мов чим англійська, щоби вони вибирали на секретаря молодого брата або сестру, котрі можуть говорити й писати обидві мови, англійську і їх рідну мову. Такий брат або сестра може писати до Товариства на англійській мові лист, будши диктований в їх рідній мові через директора. Коли лист був би написаний в такий спосіб, то все має бути підписаний зборовим слугою. Сей спосіб написання листів ускорить огляд ваших листів й замовлень.

ЄДНІСТЬ В ДІЯЛЬНОСТІ

(Переложено з англійської Вартової Башти з 15-го травня, 1938 року)

Дух Господа Єгови (спочив) на мені, бо Єгова помазав мене ... проповідувати ... день пімсти Бога нашого”.

– Ісаї 61:1,2, Роттердам

ЄГОВА оголосив свій замір виконати “своє діло незвичайне”, і Писання як і зовнішні свідоцтва доказують, що прийшов час, коли Єгова виконає або сповнить своє діло незвичайне. Рівно ж Єгова тепер ясно показує, що перед виконанням свого діла незвичайного, Він виконує своє діло дивовижне. Його діло незвичайне як і діло дивовижне принесуть Йому оправдання Його ім’я. З огляду на факт, що Його помазанники на землі перебувають в несовершеннім організмі і можуть забути свою задачу і свій обов’язок до Господа, тому Він робить натиск на сю важність много разів у своїм слові. Ім’я Єгови мусить бути вивисшене в серцях Його сотворінь, щоби вони знали і оцінили, що Він є єдиний правдивий і Всемогучий Бог. Тому Він велів своєму пророкові Езикіїлові повторити много разів слова: “І визнають, що я Єгова”.

2 Місія Вартової Башти є допомогти тим, що люблять справедливість, більше познакомитись з Богом Єговою і Його замірами і більше оцінити їх споріднення до Всевишнього і їх задачей, які вони мусять тепер сповняти. Хоть Вартова Башта часто звертала увагу своїм читачам на задачу, яку свідки Єгови мають виконати, то здається, що ще є читачі, котрі мають трудність побачити величність тієї роботи, яка має бути виконана, і зрозуміти свою задачу і споріднення до неї. Вони мусять мати якусь вимівку, хоть не є оправдані нею. Отже як здається, се є задача Вартової Башти від часу до часу зробити натиск на обов’язок і задачу, яку Господь положив на тих, що згодилися чинити Його волю і котрим Він дав участь у помщенню за Його святе ім’я.

3 Через многі роки Божий нарід практикував релігію, бо він не знав нічого іншого. Тепер, коли Господь відокрив своїм людям, що релігія є знрядом Сатани ужита для зневаження Божого святого імені, тоді помазанники не лише оминають релігію, але вони радісно звертають увагу іншим на різницю між релігією а Християнством і указують, що релігія є ворогом Бога і чоловіка, і що ступати слідами Ісуса Христа, се властивий напрям. В минулім часі ті, що посвятилися Богу на підставі теорії, що їх спасення є найважнішою річчю, вірували, що їх задача була приготувати себе для вічного спасення, щоби вони могли з величністю увійти у вічну славу. Се є цілком на місці для помазанників звернути їх серця до небесного царства і його слави, і виглядати з великою надією й радістю вічних благословенств, які вони наслідять з Ісусом Христом в небі, але є ще інші річі, над якими вони мусять уважно застановитися, і є певні задачі які вони мусять вірно виконати, і се все вони мусять стрінати нім вони можуть увійти

у вічне життя з Господом Ісусом Христом.

4 Повисше наведений текст з Ісаї відноситься до покликаних одиниць, що прийняли помазання святого духа. Отже той текст відноситься до членів тіла Христового, себто, до Його “маленького стада”, і кождий з помазанників, ожидаючи на день прославлення, говорить словами тексту і чує як інші кажуть, “Дух Господа Єгови (спочив) на мені, бо Єгова помазав мене ... проповідувати ... день пімсти Бога нашого”. Се Божественне припорушення ясно говорить, що хто прийме його, той мусить бути активним; а що се припорушення відноситься до всіх членів тіла Христового, також воно значить повну і цілковиту єдність в діяльності. Єгова є Бог порядку, справедливості і гармонії, і кожде сотворіння, що бажає полишитися в Його організації, мусить бути порядне, справедливе, і ділати гармонійно з Господньою організацією під розказом Ісуса Христа. На важність свого часу і обов’язок завітуючих людей Божих не можна зробити надто великий натиск. Ми мусимо пам’ятати, що давно виражений замір Єгови прийшов до верхка, і що Його сотворіння, які мають до діла з Його роботою, мають найбільшу відвічальність як яка коли спочивала на сотворіннях землі.

5 Бог велів Мойсейові і іншим пророкам повторити своїм типічним людям те, що Бог зробив для них. Тепер Божі люди повинні часто пригадувати собі, що Єгова зробив для них, забравши їх з сатанського світа, визволивши їх від релігії, і давши їм видіння свого царства і цілі його. Божі помазанники були вибрані Ним і були введені в храм, і тамошні блага стались додатковою відвічальністю. “Щасливий, кого ти вибереш і даси йому приблизитись: він житиме у дворах твоїх. Наситимось добром дому твого, святощами храму твого”. (Псальма 65:4) “Щасливий, хто живе в домі твоїм! По віки будуть тебе хвалити!” – Псальма 84:4

6 Будучи в Його організації і отримавши одкриття многих Його пророцтв, помазанники стоять на високих місцях, вивисшені Господом. Тут буде корисним поглянути назад на дорогу, якою Єгова провадив людей і чому помазанники дістались до такої ласки і відвічальности.

НАСІННЯ

7 Всесвітня організація Єгови була дещо занепокоєна з причини захланного бунту Люцифера. Ангели великої сили і слави полишили їхні відвічальности і прилучилися до зради лукавого і бунту проти Всемогучого Бога. Совершенний чоловік прилучився до Диявола, і ради справедливости

Бог засудив чоловіка на смерть. Та, понад усе, ім'я Всевишнього було зневажене і обчернене напрямом сих бунтівників. Тоді се сталося, що Всемогучий Бог замірив впровадити в життя “своє насіння”, через котре всі роди землі будуть мати нагоду дістати благословенства життя; що Він збудує величезну організацію “Сион” і зробить її своїм домом; що Він установить царство, через котре Він знищить усіх лукавих і дасть благословенства життя усім послухним, і що те Насіння також буде помазаним царем і Оправдатилем Єгови. Єгова призначив довгий період часу на виконання свого заміру, і протягом того часу Він дозволив злобним бунтівникам остатися при житті, заявивши, що у своїй часі Він знищить їх і возвеличить і проголосить своє велике ім'я по всій землі. Тепер Його ім'я проголошується яко сповнення Його зазначеного заміру, і се мусить виконатися зараз перед знищенням лукавого. – 2 Мойсея 9:16

8 Час робить натиск на важність виконання Його замірів, і мати привилей бути активним в Його організації в тім найвищій часі і мати участь у виконанні Його “дивовижного діла”, то сього привилею не можна описати людськими словами. В минувших часах, коли люди гляділи на людське спасення як на найбільший замір Єгови, їх очі були замкнені і вони не бачили більших річей, і тому такі люди не мали видіння о царстві, що воно доконає відносно оправдання й прославлення Єгового славного ім'я, і ту безграничну радість, яку воно принесе сотворінням, котрі через цілі віки були вірні й правдиві Всемогучому Богу. Спасення чоловіка є важною річчю для сотворіння, але воно є дуже малої ваги, коли порівняти з оправданням ім'я Всевишнього. “Всі народи перед ним – ніщо, менш пустого, нічого не значать вони в його. Так кому ж ви уподобите Бога й хто йому рівня? Чи то ж ви не знаєте? Чи ви не чували? Хіба же вам не говорено від початку? Хіба ж не навчилися із основ землі? Се ж він є той, що над кругом земним престолує, а живущі на йому – хиба тільки, як саранча перед ним; він простер небеса, мов намітку тоненьку, й розширив їх, мов намет на житло. Він князів у ніщо обертає й суддів земних — у пусту марницю”. – Ісаї 40: 17,18,21–23

9 Треба всегда пам'ятати, що се ім'я Єгови є зневажене, і що те славне ім'я мусить бути оправдане на віки. “Ім'я його вічне; доки сонця стане, буде ім'я його; в йому будуть одного благословити; всі народи будуть прославляти його. Благословен Господь Бог, Бог Ізраїля, що творить чудеса сам один тільки!” – Псалма 72:17,18

ВИКУП

10 Чи викуп чоловіка не є першої ваги? І чи не є се найважніша наука якою всі інші науки міряються? Відповідь мусить бути заперечуюча; інакше спасення чоловіка ставилося б висше чим

оправдання Єгового ім'я. Викуп не є тією найважнішою доктриною, котрою всі інші науки треба міряти. Ані се не є ключ, яким всі інші науки міряються і котрим рішається їх правдивість. Найвисшість Бога Єгови се є та найважніша правда, і Його царство є ключем, яким всі інші науки міряються, тому що се царство доконає Його заміру й оправдає Його ім'я. Викуп чоловіка, се другорядної ваги питання. Через століття релігії й релігійністи затемняли те правдиве питання, але прийшов час і ми тепер ясно бачимо його. Релігійністи казали і кажуть, що Бог простирає свої руки до чоловіка і благає його прийти до нього і спастися. Таке твердження не лише неправдиве, але се дальше зневаження Єгового ім'я. Бог нікого не благає спастися; але Він кладе перед чоловіком нагоду спастися і полишає чоловікові самому рішити, що він буде чинити, і сим чоловік має нагоду доказати свою невинність до Бога. Диявол зробив визов Єгови, чи Він може поставити на землі людей, котрі б позістали правдивими Єгови серед острих пробів. Бог вислав на землю свого сина, Льогоса, котрий стався тілом або чоловіком. (Йоана 1:14) Терпіння Ісуса і всякого рода знуцання й переслідування з руки ворога, і Його вірність до Бога, аж до ганебної смерті, мало бути цілковитим доказом, що Сатана, Диявол, є ложником і повинен бути знищений. Ісус ставсь звершений через терпіння, і будучи вірним і правдивим Богу, коли Він переходив такі терпіння аж до смерті, і доказавши сим свою невинність, Він стався автором вічного спасення. Він також доказав, що Диявол є брехуном і буде знищений, і що Ісус Христос стався езекутором і має повну силу і владу убити Диявола і всі його слуги. Тоді Бог зачав оправдувати своє ім'я, і тепер прийшов час докінчити те діло. “Хоч і Син Він був, тільки ж навчивсь послуху через те, що терпів, і, звершившись, ставсь усім, що слухають його, причиною спасення вічного”. (Жидів 5:8,9) “Коли ж діти сталися спільниками тіла і крови, і Він так само спільником їх, щоб смертю знищити того, що має державу смерті, се єсть диявола”. (Жидів 2:14) Коли Ісус знищить Сатану і всіх його слуг, тоді зверхність Єгови буде цілком установлена і Його ім'я на віки оправдане.

11 Бог дальше доказав, що Сатана є брехуном і що Єгова є Всевишнім, а свою могутність Він доказав через викуплення потомків Адама, запевнивши життя всім тим, що будуть послухні Йому і докажуть їх невинність. Отже Він постарався, що життя Ісуса як чоловіка сталось викупною ціною для роду людського, отворивши для них спасення й життя. Се лишень Адам був на суді й був засуджений на смерть, його потомки не були на суді. Той вирок був даний проти Адама, а не проти його потомків. Однак, його потомки, походючи від несовишеного Адама і народившись в грісі і грішниками, вони всі наслідили несовишеність. Всі потерпіли з Адамового гріха. Совершенний чоло-

вік Адам стратив життя, і тому його потомки прийшли на світ без права до життя. Адам не може бути відкуплений і увільнений від вироку смерті без відкинення Божого власного присуду, бо Бог не змінється. (Малахії 3:6) Однак потомки Адама, хоть підлягають смерті, то не з причини свого власного переступу, але з причини насліддя, отже вони могли бути викуплені й дістати життя після Божої волі й заміру. Ціна викупу мусіла бути: Життя совершенного чоловіка, бо потомки Адама прийшли під зіпсуття і смерть з причини поповненого зла совершенним чоловіком. Ніхто з людей на землі не міг відкупити дітей Адама, тому що всі були несовершенні. Коли Єгова післав свого любого сина на землю і Він стався тілом, тоді чоловік Ісус посідав всі права людського життя і Він посідав те, що могло становити ціну викупу за потомків Адама. Ісус стався совершенним чоловіком, щоби Він був відповідний відкупити дітей Адама.

12 Викуп значить “щось увільнити викупною ціною”. (Стронг) Ся ціна має бути заплачена в цілі увільнення тих, що знаходяться під засудженням. Окрім інших річей, Отець припоручив Ісусові виконати те, що самий Ісус заявив: “За те Отець любить мене, що я кладу душу мою, щоб знов прийняти її. Ніхто не бере її від мене, а я кладу її від себе. Маю власть положити її, і маю власть знов прийняти її. Сю заповідь прийняв я від Отця мого”. (Йоана 10:17,18) Ісус умер як чоловік, но Бог воскресив Його зі смерті як духа. (1 Петра 3:18) Уставши зі смерті, Ісус мав дальше право жити як чоловік, як се Він самий зазначив у повисшій тексті, але се не була воля Божа, щоби Він се зробив, і позаяк Ісус все радувався чинити волю Божу, тому Він не взяв назад людського життя. Там у небі перед благальнею Він представив ціну або своє право до совершенного людського життя, яко офіру за гріхи, котрі тримають рід людський у підданстві. Його право до життя було як раз точною ціною потрібною, і для того Він віддав його яко викупну ціну за Адамових потомків; і представивши своє право жити як чоловік перед влагаллю, як офіру за гріх, Ісус, сією викупною ціною стався властителем потомків Адама. (Йоана 10:10) Викуп, се як раз відповідна ціна, що відповідає вимогам, і котра складалась з совершенного життя Ісуса Христа. “Офіра за гріх”, се ціна викупу дана в заплаті за грішників. Написано є: “Без пролиття крові нема прощення гріхів”. (Жидів 9:22) Чоловік Ісус вилляв свою життя кров, і Його право до людського життя є представлене в крові. Будучи пробуджений зі смерті, Божественний Ісус представив ціну викупу в небі, а іменно, право до людського життя, і заплативши сю ціну перед судом справедливости, сим чином Він купив потомків Адама і стався єдиним правильним властителем їх. Тим то написано є: “Ви куплені ціною”. (1 Коринтян 6:20) “Знаючи, що не тлінним сріблом або золотом викупились од марного життя

вашого, від отців переданого, но дорогоцінною кровю Христа, як непорочного і чистого агця”. (1 Петра 1:18,19) Тоді викуп був доконаний і Ісус стався від того часу правильним властителем потомків чоловіка Адама.

13 Чи той викуп не принесе користи для всіх Адамових потомків і для самого Адама? Ні, він принесе користь лише тим, що вірують в Господа Ісуса Христа і слухають Його. (Йоана 3:16,17) Адам не міг бути викуплений, тому вирок проти нього був остаточний. Тим, що ніякий присуд не був даний проти його потомків, отже вони були предметом викупу; однак сей викуп не принесе користи для кожного, але лише для тих, що вірують в Господа Ісуса Христа і виконують Божу волю. “Отець любить Сина, і все дав у руки Йому. Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто не вірує Синові, не бачитиме життя, а гнів Божий пробуває на йому”. (Йоана 3:35,36) Згідно з сим написано: “Як Син чоловічий не прийшов, щоб служено йому, а служити, й дати душу свою яко викуп за многих”. (Маттея 20: 28) Отже безперечне заключення є, що Ісус дав себе яко викуп за многих, що повірили в Нього і слухають Його.

14 Але чи Писання не кажуть, що Ісус дав себе яко викуп за всіх, щоби свідкувати всім у своїм часі? Ні, Писання сього не кажуть. Слова “за всіх” не знаходяться в тексті але є додані перекладачами. Той текст звучить: “Котрий дав себе яко викуп для добра всіх, свідкування временами своїми; для котрих я був назначений вістителем і апостолом, (я говорю правду, а не лож учителем поган у вірі і правді”. (1 Тимотея 2:6,7, Діаглот) Інакше сказати, життя Ісуса було дане яко викуп за всіх, що вірують в Нього і слухають Його, і у своїм часі свідоцтво сього буде дане, як се зазначає сей текст. Павлові головню дано привилей і задачу свідкувати сю правду іншим. (Гляди Вартову Башту з 1934 року, сторінки 104, 105, англійського видання)

15 Коли Ісус умер на дереві, тоді Він дав ціну викупу і зробив її важною. Коли Єгова підніс Ісуса Христа зі смерті і вивисив Його до неба, і Ісус Христос в небі представив ціну викупу яко офіру за гріх, тоді викуп був доконаний, і від того часу всі з Адамового покоління є власністю Христа Ісуса, з котрими Він буде мати до діла після волі Божої. В тім часі Ісус купив своєю кровю потомків Адама. (Дії ап. 20: 28; Ефесян 1:14; Колосян 1:14; Жидів 9:14; 1 Петра 1:18,19; Одкриття 1:5) Чи такий викуп був даний лише, щоби спасти людей від смерті? Ні, се не була головна ціль. Викуп був даний, щоби отворити дорогу людям, щоби вони у своїм часі служили Господеві й жили. Сим дано людям нагоду доказати їх невинність до Єгови в оправданню Його ім'я і доказати, що Сатана є брехун. Ісус був одягнений в повну силу і власть від Єгови, щоби дати життя віруючим і послухним Йому. Тим то написано, що життя – се дар Божий через Ісуса Христа нашого Господа. (Римлян 6:23)

Дар не може бути даний ані прийнятий без обопільної згоди дателя і отримуючого.

ЙОГО ІМ'Я

16 В Пятидесятницю Ісус Христос зачав вибирати людей котрим дано нагоду доказати їх невинність до Бога, і котрі то сотворіння доказавши їх невинність, становлять свідків для імени Всевишнього. Приблизно чотири тисячі років минуло від коли Адам був засуджений на смерть, але нікому з людей не дано життя. Від Авеля аж до Йоана хрестителя лишень кількох людей затримали їх невинність до Бога і отримали признання, але нікому з них не дано життя, тому що замір Бога Єгови був перше вибрати людей для свого ім'я, котрі разом з Ісусом мали становити Його свідків. (Жид. 11:39, 40) Бог дозволив Дияволу напасти і переслідувати Йова, але Він не дозволив Дияволу вбити Йова. (Йова 2: 6) Бог дозволив Дияволу переслідувати і зневажати Ісуса аж до ганебної смерті, але Ісус всегда затримав свою непохитність. З Ісусом Сатана мав нагоду іти аж до крайности в своїм змаганню виконати свій злий визов, але він доконтати сього не міг. За вірність до Бога Єгови Ісус був піднятий зі смерті jako духове сотворіння і був вивиснений до найвисшого місця в небі. Тут знова Диявол стався брехуном і сила Єгови показалаь бути Всемогучою. Від Пятидесятниці ціль Єгови була не лише, щоби доказати, що Сатана є брехун, але також вибрати 144.000 сотворінь з роду людського, котрі мали піти слідами Ісуса і доказати їх вірність до Бога аж до смерті, і Бог постарався, що такі вірні будуть співтоваришати з Ісусом Христом в роботі, яку Єгова виконує зараз перед знищенням Сатани і його організації. Если б одинока ціль смерті і воскресення Ісуса була спасти людей, тоді не було б причини вибирати спеціальної класи з між людей для несення свідоцтва для імени Єгови. Сей факт, що Єгова перше вибирає людей для свого ім'я, котрі мусять нести свідоцтво для Його ім'я і царства, є безперечним доказом, що оправдання Його ім'я є більшої ваги, чим спасення людей. Апостоли Ісуса були перші, що отримали користь із жертви викупу, і се було доказано через виляття святого духа на них. Тоді вони зачали їх роботу, після волі Божої, а іменно, нести свідоцтво для ім'я Єгови. Про се апостол каже: "Його бо ми твориво, сотворені в Христі Ісусі на добрі діла, котрі наперед призначив Бог, щоби ми в них ходили". (Ефесян 2:10) Ось так показано, що апостоли були ділом Єгови, сотворені в Христі Ісусі, котрим приписано діло до виконання, і що послідувателі Ісуса Христа є сотворені в Христі Ісусі для доброго діла, і що се діло є далеко важнійше чим спасення людей.

17 Се були релігійоністи, що ввели диявольську науку, що Бог призначив усьому духовенству роботу спасати душі і витягати їх з "чистилища" і спасти їх від "вічних мук"; і що такий мав бути

головний замір Всевишнього. Се був Диявол, що витворив таку ложну науку і спонукав людей научати її. Релігійоністи всякого часу ділали проти волі Божої, без огляду, який би їх замір не був. Навіть протягом "періоду Ілії" з многих, що посвятилися чинити волю Божу, лише число або і зовсім ніхто, не приносив "жертви Госнодеві в праведності". Протягом того періоду людям головно проповідували от сі точки: Що Бог тепер спасає кількох людей, котрих Він тепер вивиснить до неба, щоби вони царювали з Христом і привертали рід людський до совершенности, бо Ісус дав своє життя jako викуп за всіх. Про оправдання ім'я Єгови через царя і Його царство ніхто і не думав. Господь Ісус очистив храм в своїм приході, щоби вірні могли виконати їх задачу до котрої вони були вибрані і приносили жертви Господові в праведності. (Малахії 3:3) Ціль очищення сих людей була, щоби увільнити їх від релігії і зробити сих вірних правдивими слугами і свідками для імени Всемогучого Бога, щоби вони голосили про Його хвалення і Його славу.

18 Від Пятидесятниці найважнійша робота була вибирання людей для ім'я Бога Єгови. З початку їх служення апостоли були свідомі о сім замірі Єгови і се вони проповідували іншим. "Бог з першу зглянувся на поган, щоби з них вибрати собі людей для свого ім'я". (Дії ап. 15:14) Ті вибрані для Його ім'я мусять перше скористати з жертви викупу з причини їх віри і визнання Ісуса Христа і їх послушенства до Його приказів. Отже виходить, що хто вірував і визнавав ім'я Ісуса Христа, але дальше не робив поступу, той не ставсь з вибраних людей для ім'я Всевишнього. Лише вірувати і отверто визнавати, що Ісус Христос є сином Божим, не є досить. Такий мусять робити поступ аж поки він докаже свою невинність до Бога. Ось так вибрання вірних свідків Єгови поступало вперед від Пятидесятниці, і се діло скінчиться аж по приході Господа Ісуса Христа і зібранню Його людей. Апостоли і інші в їх часі, що вірували і слухали Господа Ісуса Христа, були вибрані як члени "тіла Христового" і люди для імени Єгови; але кілько було вибрано від часу апостолів аж до другого приходу Ісуса Христа, то Писання сього не зазначають, і як здається, то лишень кількох були вибрані. Се можна поперти фактом, що під час періоду Ілії Ісус Христос приготавляв дорогу перед Єговою через проголошення вістки Божої між людьми, а в 1918 році, Ісус Христос, jako Великий Суддя, негайно прийшов до храму і зачав збирати до себе тих, що зробили угоду через жертву чинити волю Божу і котрі поступили вперед в праведності. – Псалма 50:5

19 Із приходом Ісуса Христа до храму, вірні апостоли і інші, що померли також вірними, були перші пробуджені зі смерті і зібрані до Господа; і се показано свідоцтвом Його слова. (1 Солунян 4:13–17) Тоді посвячені були поставлені на огненну про-

бу після волі Божої і вірні були зібрані до храму, і Сион був відбудований. (Псальма 102:16) Ті, що є тепер зібрані до храму, є взяті для імени Єгови, і там вони були зібрані в тій цілі, щоби прославляти Всевишнього; і, будучи покликані для цієї цілі, вони не мають славити ніякого сотворіння або людей. “Все в храмі його – все говорить: Величчє!” (Псальма 29:9) Перед зібранням вірних до храму, для більше дорослих в Христі, були приписані задачі, щоби помагати іншим, що змагались служити Богу і цареві. Між тими так покликаними декотрі вірно виконували їх задачі, а інші вдавали за учителів, вивисчували себе в своїй гордості, і через те вони впали, коли день суду прийшов, і були відкинуті. Ті цілком посвячені Господеві, що доказали їх віру й невинність, отримали признання в часі судження храму. Ціль Господа у виконанні певної роботи між Його людьми перед приходом до Його храму була, щоби розвинути клясу до зрілості в Христі Ісусі, котрі, будучи з’єднані в храмі, мали виконати ціль, задля котрої вони були покликані. Отже написано є: “Він настановив інших апостолами, а інших пророками, а інших благовістниками, а інших пастирями та учителями, на звершення святих, на діло служення, на збудування тіла Христового”. – Ефесян 4:11,12

ЄДНІСТЬ В ЧИНІ

20 Тепер ясним є, що ті в храмі були зібрані там для особливої цілі і там вони мусять бути в цілковитій гармонії. Се є виразно й ясно показано, що Бог взяв сих людей для свого великого ім’я. Се є ті одиниці, що “прийшли до єдності віри і знання сина Божого, до повного зросту чоловіка, до міри повного зросту помазанника”. – Ефесян 4:12,13, Діаглот

21 Такі є в храмі з Ісусом Христом, навчені й проваджені Ним, а не проваджені й навчені людьми, і через се вони не хитаються від наук чужосторонніх. Чи вони були зібрані там лише для їх спасення, дожидаючи бути забраними до неба? Певно що ні. Вони є зібрані там для виразної й особливої цілі. Перед другим приходом Господа вони були під провідництвом святого духа. Вони були навчені дещо з Писання, але від коли вони були зібрані до храму, від тоді вони є навчені Богом через Ісуса Христа і від тоді вони розуміють і оціняють слово Боже як ніколи перед тим. (Ісаї 54:13) Світло Єгови сияє на Голову храму і відбивається на всіх членах храму, і так їх знання побільшається. Таке побільшення знання є дане, щоби храм міг бути більше озброєний до великої і доброї роботи, що значить цілковита єдність у чині. “Всяке писанне-богодухновенне і корисне до науки, до докору, до направи, до наказу по правді, щоб звершений був Божий чоловік, до всякого доброго діла готовий”. – 2 Тимотея 3:16,17

22 Головна часть цієї зброї була дана їм, від коли вони були зібрані до храму. Ся зброя не була дана

для відпочинку, але щоби всі в храмі виконували замір, задля якого вони були вибрані; а що вони були вибрані задля імени Єгови, то се певно, що їх робота є проголошувати ім’я Єгови і та робота мусить бути виконана зараз перед Армагедоном. Отже задача всіх помазанників є повна і цілковита єдність в діяльності.

23 Се є день Єгови, о який Він постарався для цієї цілі; а Його ціль відносно своїх людей є, щоби вони проголошували Його ім’я, і тому Він каже до них: “Ви свідки мої, говорить Єгова, що я Бог”. (Ісаї 43:9–12) Се час, коли помазані свідки мусять голосити день пімсти нашого Бога. Століття перейшли від коли Господь зачав “вибирати людей для свого імя”, а тепер ті люди, будучи взяті зі світа і зібрані до Господа Ісуса, є поставлені на рішаючу пробу. Прийшов найвисший час, коли люди Божі є зібрані разом і котрі отримали припоручення виконувати роботу, яку Єгова наперед призначив і замірив століття тому. Бог Єгова через Ісуса Христа тепер устав і виконує свою роботу, своє “незвичайне діло”, а люди взяті для Його ім’я знаходяться в Його організації і мусять виконувати се “діло дивовижне”, під приказом і кермою Господа Ісуса Христа, і се правило не виймає нікого, хто знаходиться у громаді храму. (Ісаї 28:21) Дивовижне діло Єгови, яке тепер виконується, відкриває заслону поза котрою релігійні обманники оперували через століття, і ложно і звідничо уживали ім’я Бога і Ісуса Христа для виконання їх зневажаючої й злобної роботи. Се був Диявол, що започаткував релігію в цілі знеславлення Єгового ім’я, і тепер диявольські слуги даліше уживають релігії для обманства.

24 Сю лукаву релігійну організацію у світі Бог назначив ім’ям облудниці або нечистою жінкою, котра є ворогом Бога і ворогом усіх, що люблять праведність і ненавидять беззаконня; і тепер лукавий ворог мусить вскорі бути знищений. Тим то Єгова дає розказ своїм помазанникам, а іменно: “Уставайте, виступимо в похід проти нього!” (Авдія 1) Самий Бог і Ісус Христос, великий Виконатель, устав проти ворога, і всій своїй організації Він велить устати і служити Господеві, і громада храму з походом війни несе свідоцтво о імени Всевишнього. Ся війна не є людська, а се війна Господня. Гетьманом її є самий Господь Ісус Христос, котрий провадить і навчає ту армію, що по стороні Єгови. “Се я дав його свідком народам, проводирем і наставником народів”. – Ісаї 55:4

25 Ввесь храм знаходиться під Його розказом; всі мусять бути послухні Його приказам або бути знищеними. (Дії ап. 3:23) У тім храмі не може бути розділення. Члени храму мусять бути в повній єдності з Господом і одні з другими. Там мусить бути цілковита гармонія і єдність в їх діяльностях, себто, гармонія в роботі, яку Господь Бог велів тепер виконати. Ті, що оціняють їх привилей бажать не лише бути в гармонії, але всі вони в згоді виконують волю Божу.

БУНТІВНИКИ

26 Господня організація на землі ділає під Його розказом і виконує Його волю. Та організація не належить до жадного чоловіка, і тому вона не є під контролею ніякого чоловіка або людей. В часі періоду Іллі між посвяченими були амбітні люди, що бажали похвали і чести від інших, і не отримавши чести від людей вони зачали спричиняти клопіт. Декотрі із них старались іти з громадою храму аж до сього часу. Для таких між Божими людьми місця нема, ані такі бунтівники не мають вимівки. Жадний чоловік не може полишитися в Божій організації, хіба то чоловік служить Богу з несамолюбства. Господь виразно заявив у своїм слові, що Він бунтівників викине геть у вічну темряву. У вічу сієї відкритої правди, яку Господь дав своїм людям у минулих кількох роках, то у зборах здається ще знаходяться одиниці, що мають приємність у творенню клопотів. Такі одиниці не належать до класу, взятої для імени Господнього. Вони не є з громади храму. Між дійсними помазанниками не може бути клопоту, незгоди, суперечки, бо ті, що їм була припоручена робота Божа, радується чинити Його волю і тому всякого часу ділають в єдності. Від часу до часу приходять відомости, що між певними зборами існує незгода. Певна річ, що в такому случаю самолюбство є причиною боротьби, і ті, що спричиняють клопіт, не належать до громади храму. Можливо, що колись хтось із них був прийнятий до храму, але вони не можуть позістати там і в той самий час спричиняти клопіт. Відносно таких чинителів неспокою, що колись були в лінії до царства, Господь виразно сказав: “Пошле Син чоловічий ангели свої, і позбирають вони з царства Його все, що блазнить, і всіх, що роблять беззаконня”. – Маттея 13:41

27 Такі лихотворці не погоджуються і з Господнім способом виконання Його роботи. Єсли би вони згаджалися з Господньою роботою й бажали мати часть в тій роботі, то певно, що вони ніколи навіть не похваляли б клопоту. Противно, вони бажують поступати після їх власної волі і не зважають на поучення Господньої організації, і тому вони є беззаконними і чинять беззаконня. Ангели Господні співтоваришать з Ним у храмі, ділаючи під приказом Господнім, сейчас викидають таких лихотворців з храму.

28 Нехай же кожний, що нарікає проти Господньої організації, або проти способу, в який та організація виконує свою роботу, знає, що його чекає, хіба що він негайно направить свої кроки. Господь не дозволить перешкоджати своїй роботі. Єсли хтось бажає вивиснення і шукає похвали від людей або бажає панувати над громадою Божою і сим чином шукає задоволити свої самолюбні бажання, нехай такий знає, що він напевно буде ви-

кинутий у вічну темряву. Ніхто не буде старатися перешкодити йому в його мильнім напрямі, і тому такі бунтівники є відвічальні за їх власну судьбу. Ті, що бажують угодити Господеві, звернуть увагу на сю остерогу, як се вона зазначена в Його слові, і будуть оминати всяку незгоду і клопіт і будуть згідно співділати одні з другими вибраними людьми Господа. Амбітні, самолюбні, миркачі і інші беззаконники святе Писання описує сими словами: “Се погань (на вечерях) милостині вашої, що живляться з вами без страху, і пасуться; хмари безводні, од вітрів ношені; дерева осінні, двічі умерші, викорінені; ... Се миркачі. докорителі, що ходять по хотінню своєму; і уста їх говорять гордо, і поважають лица задля користи ... Люті філі морські, що піняться своїм соромом, блукаючі звізди, котрим чорна темрява на віки хорониться”. (Юди 12,16,13) Сей факт, що якийсь клопіт існує у зборі, є доказом, що між членами громади є не-посвячені Господеві, що не належать до храму.

29 Всі члени храму, будучи в єдності, люблять один другого і все стараються чинити добро таким, і вони оминають все те, що може принести шкоду членам тіла. Ніколи не треба оскаржувати брата або члена збору за злочин, хіба що є добре знані факти, і докази сього є ясні і неоспоримі й переконуючі. Коли робиться таке оскарження, то треба дати відбиток оскарження тому, проти кого робиться його, щоби дати повну нагоду довідатися о правді. Коли таке оскарження посилає до головної кватири Товариства, тоді Товариство мусить припускати, що такі закиди є правдиві, бо ж всі посвячені Господеві повинні говорити правду. Се не значить, що оскаржена особа вже є винувата без переслухання, але відповідь Товариства є основана на тій гіпотезі, і, припускаючи, що закид є правдивий, таке зло осуджується без осудження особи, і се робиться лише тому, щоби зберегти справи царства. Наприклад, палення книжок або видавництв Товариства є всегда опрокинене, і певно, що ніхто посвячений Господеві не палив би таких книжок або літератури. Рівно ж посвячена одиниця Господеві не буде оскаржувати інших за палення або нищення таких книжок і літератури, хіба що факти є добре знані і запевнені, і тоді треба повідомити о сім Товариство, щоби взяти потрібні кроки схоронити літературу. Се було б цілком в гармонії з справедливістю для представителя Товариства осудити діло нищення літератури Господньої, припускаючи, що закид є правдивий, без осудження особи. Братська любов мусить панувати, остаточно помазанники ніколи не повинні робити щось, щоби спричинити шкоду їх браттям. Признання або непризнання людське не є важне, але добро Господньої організації є дуже важне, і лише ті, що так добре доглядають справ царства, отримують признання. Помазані члени храму будуть пильно оминати всяку незгоду з іншими, що

співтоваришать з ними. Якщо ж вірний стринеться з тими, що рішилися спричинити клопіт, тоді він повинен поводитися після поради Господнього слова, котре каже: “Сказав я: Буду пильнувати дороги моєї, щоб не согрішити язиком моїм, забезпечу уста мої, як довго беззаконник передо мною”. (Псальма 39:1) Отже оминайте незгоду!

30 Що ж збір повинен робити, если в нім знаходяться такі одиниці, що спричиняють роздор? Який напрям вірні повинні взяти і показати до таких одиниць, що роблять незгоду? Апостол Павло відповідає на се питання такими словами: “Благаю ж вас, браттє, остерегайтесь тих, що роблять незгоду та поблазні проти науки, котрої ви навчились, і вхилийтесь од них. Бо такі Господеві нашому Ісусу Христу не служать, а своєму череву; і ласкавими та благословенням обманюють серця нелукавих”. – Римлян 16:17,18

31 Коли є такі одиниці, що спричиняють клопіт і перескаржають порядній роботі Господньої організації, тоді нехай вірні відступлять від таких незгідних одиниць і нехай ідуть в мирі і з ревністю виконують роботу, яку Господь поручив їм до виконання. Вони повинні пам’ятати всякого часу те припоручення, яке Господь дав членам храму, а іменно, проповідувати Його ім’я і день Його пімсти.

32 Часом Товариство Вартової Башти дістає звідомлення, що між братами знаходяться одиниці, про котрих пишуть, як слідує: “В нашій організації служби є одиниці назначені до відвічальности, котрі часто оскаржують інших братів у зборі за злочини, злорічать проти братів, що приносить їм шкоду і розділ. Яке є становище тих одиниць, що обмовляють своїх братів, і принаймні на погляд стараються ушкодити їм? І як ми повинні відноситися до таких одиниць?”

33 Здається, що хто признає себе за члена храму і в той самий час займається обчерненням своїх братів, і бажає ушкодити їм в очах інших, такі злоріки або добровільно і злобно стараються ушкодити іншим або захоріли на якусь духову недугу. Если вони злобно стараються ушкодити іншим і спричинити роздор, таким одиницям треба докоряти, і, если вони не звернуть їх уваги на такий докір, тоді треба знехтувати їх зовсім, як се апостол заповів. Если ж вони духово занедужали, тоді треба допомогти хорим, після вказівок святого Писання. Про сих, що заслабли духово, Писання кажуть: “Хто між вами тяжко страдає? Нехай молиться, хто радіє? Нехай співає. Визнавайте один одному гріхи, і молітеся один за одного, щоб сцілятися вам. Много бо може молитва праведного певна. Браттє, коли хто з вас зблудить правди, і наверне хто його, нехай знає, що наворачнувший грішника від блудної дороги його спасе душу від смерти і покрие множество гріхів”. – Якова 5:13–16, 19,20

34 Коли хтось в громаді Божих помазаних людей

злорічить проти інших, то він напевно зблудив від правди і сим грішить проти Господа і є в небезпеці вічної смерти. Если ж заблудший шукає помочи від братів, тоді “пресвітери”, т. є., браття дорослі в Христі, повинні зійтися разом із блудившим і нехай моляться над ним і покажуть йому з Писання великий привилей мати радість Господню, що є представлено через помазання олієм. Господь ласкаво постарався о таку провізію і браття можуть допомогти хорому і наворачнути його з блуду, і се може спасти заблудшого від знищення й також покрити множество гріхів.

35 Нехай кожний у храмі пам’ятає, що Диявол все старається знищити “насіння жени”, котрому Христос поручив своє свідоцтво, т. є., Божому останкові, і тоді кожний в храмі буде пильно старатися помагати своїм браттям побідити Диявола в його злім замірі. Хто з помазанників зблудить, той є в небезпеці другої смерти, від котрої воскресення нема. Отже всі вірні мусять вважати, щоби не шкодити один одному в храмі, але противно, берігти і помагати тим, що в храмі. Вони всі є одно в Христі Ісусі, і любов Христова вяже всіх разом, що мають Його духа. Любов, що є совершенним виразом несамолюбства, мусять бути порушаючою мотивою до всякого діла і один до другого, що є з громади храму. “Тим же оце, доки час маємо, робімо добро всім, а найбільш товаришам по вірі”. – Галат 6:10

36 Особистість не повинна мати місця між Господніми помазаниками. (Якова 2:2–4) Ніхто в Христі не може жити для себе, але він мусять жити для Христа царя, і тих, що в Христі. “І (що) Він умер за всіх, щоб живі ніколи більш собі не жили, а Тому, хто за них умер і воскрес. Тим же ми віднині нікого не знаємо по тілу; коли ж і знали по тілу Христа, то тепер більш не знаємо. Тим же, коли хто в Христі, той нове сотворінне; старе минуло; ось стало все нове”. – 2 Коринтян 5:15–17

37 Се час на мир між Божими людьми, і час на єдність в діланню і у боротьбі всіх Божих людей проти ворога. Се значить, що мусять бути повна і цілковита єдність в діяльності помазаників. Апостол уживає символічної мови, щоби пояснити єдність в діяльностях помазаників: “Тільки достойно благовістя Христового живіть, щоб, чи я прийду та побачу вас, чи то й не буду між вами, почув про вас, що стоїте в одному дусі, і однією душею боретесь за віру євангельську, і не жахаючись ні в чому від противників, се їм явний знак погібелі, а вам спасення, і воно від Бога. Бо вам дано, що до Христа, не тільки в Него вірувати, та задля Него й страждати, маючи ту ж боротьбу, яку в мені виділи, і тепер чуєте про мене”. – Филипян 1:27–30

38 Господня організація не ділиться. Між тими, що у Христі, не може бути розділення ані замішання. Ті, що спричиняють клопіт або розділення, або котрі нарікають проти способу провадження Гос-

подньої роботи, такі напевно будуть викинуті. Нехай кожний, що признає себе бути в Христі, поступає в мирі й гармонії з своїми братами і оминає всякий спір між тими, що служать Богу. Если вирине якесь непорозуміння між двома або більше одиницями, поладуйте сю ріжницю сейчас, згідно з Писанням. Клопоти між помазаною громадою Божих людей є річ минувша, а не теперішня. На конвенції в Колумбус ціле зібрання одногосно згодилося повернути до їх домів і від того часу оминати всякі непорозуміння між собою. Декотрі з них не дотримали їх обітницю, однак можна завважити, що число нарікань від того часу значно зменшилось. Надіймося, що в будучині не буде місця на такі нарікання. Нехай всі стануть разом і отворять сильний фронт проти ворога, посвячуючи всю свою енергію і силу на прославлення ім'я Бога Єгови і Його царства. Се є найбільший привилей, який коли був даний сотворінню. Подібного привилею ніколи не буде дано людям на землі. Чи ви покажете оцінення сього привилею? Або чи ви будете дальше стояти, як се ви називаєте, при своїм праві? Памятайте, що ви згодилися чинити волю Божу і сим ви віддали всі свої особисті права, і що ваша єдина задача тепер величати ім'я Єгови після Його приказу.

39 Помазанникам тепер припоручено піднести високо прапор царства і заявляти всім, що бажають слухати, що прийшов час, коли Єгова оправдає своє ім'я, і що Він виконає свою велику роботу; що Єгова через Ісуса Христа, у короткім часі знищить лукавого і чинителів беззаконня. Всі, що бажають знайти охорону, мусять сильно стати по стороні Бога і Його царя. Се не становить релігійного руху, але се є з'єднана діяльність проти релігії й всієї іншої часті організації Сатани. Через многі століття Єгова приготовлявсь до сього часу, і ось прийшов Його час на виконання Його пімсти проти всіх противників царства. Хто бажає затримати невинність до Бога, той мусить цілковито посвятитися Його царству, тому що через те царство Єгова оправдає своє ім'я. Тепер прийшов час, коли любов Христова сильно вяже разом всіх помазанників. Се значить, що самолюбні не можуть знаходитися між ними. Господь поручив справи свого царства помазаній громаді храму, і від них Він вимагає повного і цілковитого довіря і гармонії в діяльності для поступу справ царства. Всякий, що називає себе у Христі і шукає своїх особистих інтересів проти інтересів царства, такий не знаходиться у храмі, і тим самим не є вибраним слугою. Ті, що в храмі є сліпі на все, окрім справ царства. “Хто ж такий сліпий, як слуга мій, і глухий, як посол мій? Хто такий сліпий, як той, що я полюбив Його, такий сліпий, як раб Господень?”

(Ісаї 42:19) Чи ви є один з Божих вибраних і помазаних і взятих зі світа бути свідком для Його святого ім'я? Если так, то вважайте, щоб ви повилися гідно з вашим привилеєм і співтоваришили з Ісусом Христом в Його великій роботі оправдання.

СПІВТОВАРИШІ

40 Кожний з помазаного храму громади буде виконувати те “дивовижне діло” Єгови на оправдання Його імени. Видима часть Божої організації тепер знаходиться на переді війська, виступивши проти ворога і відкриває гіпокризію і обманників релігійних. Вони співають хвалення Єгови і Його царства. Їх пісні хвалення виявляють повне довіря в Господа, і що побіда Христа царя є певна і близька. Жених і невіста є разом: “А Дух і невіста глаголють: Прийди!” Їх пісня доходить до ушей людей доброї волі до Бога, котрі бажають справедливости. Сі чуючи сю пісню хвалення, радісно прилучаються до помазанників і кажуть, “Прийди!”

41 Велика громада” співділає разом з “малим стадом” на славу Єгови. Цілковита єдність і гармонія між ними є показана в Писаннях як і в фактах. Велика громада виходить зі всіх народів, поколінь, людей і язиків перед престіл Божий і разом з помазанниками і ангелами в небі співають хвалення Всевишнього. (Одкриття 7:9–12) Отже помазанники і їх співтовариші є злучені в роботі і разом проголошують, що день оправдання імени Єгови і визволення викуплених уже прийшов. Нехай же ніхто з тих, що любить Бога, не тратить час і енергію на загроження свого вічного істновання через незгоду над малими і неважними річами. Найважнішою річю є царство Боже під Христом. Всі інші річи є малої ваги і не варта застановлятися. Нехай ніхто із тих, що стали по стороні Бога і царя, не буде знеохочений. Робіть всією вашою силою на славу Божу, знаючи добре, що Він не бажає більше сього. Після вашої віри станеться вам. Если ви будете стояти сильно і радісно виконувати ваше припоручення і задачу, то ви не впадете. Битва не ваша, а Божя. Все памятайте факт, що Ісус своїм життям—кровю відкупив рід людський, що Єгова через Ісуса Христа взяв собі з між викуплених людей для свого ім'я; що вірний слуга кляса тепер в єдності і в храмі з Господом і в гармонії спільно ділають разом; і що “інші вівці”, їх співтовариші, стоять перед престолом. Всі мусять бути в повній гармонії на славу і честь Єгови. Ісус Христос, великий Виконатель Єгови, вскорі усуне всі річи, що противляться царству, і тоді настане благословений час, у котрім все, що дихає, буде прославляти Всевишнього. — Псальма 150:6

ОРГАНІЗАЦІЯ

(Переложено з англійської “Вартової Башти з 1–го червня, 1938 року)

“Замість міді буду золото тобі вистачати, а замість заліза – срібло, замість дерева – мідь, замість каменя – залізо; і настановлю мир – володарем у тебе, а справедливість – наглядником твоїм”. Ісаї 60:17

ЧАСТЬ 1

ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ в ніякім змислі не є демократичною. Єгова є Всевишнім, і Його правительство або організація є теократична. Сьому заключенню годі заперечити успішно. Нехайже ся велика і безперечна правда провідничить в досліджуванні повисшого текста і того, що наступить опісля.

2 Бог Єгова посідає найвисшу силу, отже Єгова і Ісус Христос разом становлять “Висші Власти”, котрим всі люди мусять піддатися. (Римлян 13:1) Про Ісуса пророцтво говорить що Він “Бог кріпкий” (Ісаї 9:6), що значить могучий виконатель або чиновник Єгови, Всемогучого Бога. Він є представителем Всемогучого Єгови. (1 Мойсея 17:1) Ісус Христос є “Головою церкви” котра є Його тілом. (Солунян 1:18) Єгова є “головою Христа” (1 Коринтян 11:3), отже головою Сиону, Божої столичної організації, котра є чисто теократичним правительством, а не якоюсь людською властю, або правительством. Організація Єгови се царство. Воно не становить обмеженої монархії з обмеженою конституцією і не є залежне від якогось сотворіння. Єгова настановив Ісуса Христа Господом і царем, і Ісус Христос не відповідає перед своїм тілом за свою урядову діяльність. Всі урядові чини і служба, представлені через різні уряди в народі ізраїльським, котрий був типічним народом Єгови, тепер сповняє Ісус Христос–Цар. В урядовій службі члени тіла Христового ділають лише в обмеженій мірі як підсвятиники, Левіти, і є покликані до царства “написаних судів” Божих. Тим то ніяка особа в організації під Ісусом Христом не має висшого степеня або чину. “Всі є одно в Христі Ісусі”, котрий є Головою (тіла). Бог Єгова і Ісус Христос є Учителями, а Ісус Христос у храмі руководить видимою і невидимою організацією. В тій організації не існують особисті права, але кождий член організації мусять бути в цілковитім підданстві Голові. Ті засади треба добре зрозуміти і пам’ятати, що всі члени в організації мусять бути в гармонії з роботою.

3 Головна ціль сього видавництва є допомогти Божим людям тепер на землі більше оцінити їх споріднення до Бога і Христа, і тоді гармонійно йти вперед. Тепер громада храму прийшла до єдності “до міри зросту сповнення Христового ... котрий єсть голова ... котрого все тіло зложено і звязано всякою увязю спромози по дійству, (яке є в мірі на збудування самого себе в любові”. (Ефесян 4:13–16) Після уповажного перекладу слова пророцтва Ісаї 60:17 звучать: “Замість міді буду золото тобі вистачати, а замість заліза – срібло, замість дерева

– мідь, замість каменя – залізо; і наставлю мир – володарем у тебе, а справедливість – наглядником твоїм”. Сі слова є пророчі й повне сповнення їх взяло місце по приході Ісуса Христа до храму і по відбудуванні Сиону, і порівнює стан річей, який існував у церкві перед і по приході Господа Ісуса до храму. Се пророцтво Ісаї показує, як робота помазаного останка в Христі буде більша і славніша чим перед відбудуванням Сиону, і сюржницю показано в порівнянні золота із міддю, і як срібло є багатше чим залізо, і як мідь дорожча від дерева, і залізо від каменя. Інакше сказати, сі матеріальні річі показані яко порівняння і пояснення теперішних кращих і щасливіших обставин, які тепер існують в Божій організації.

4 Те пророцтво Ісаї в меншій мірі сповнилось тоді, коли жидівський останок був визволений з Вавилону поганськими царями медійським Дарієм і перським Киром, і коли сі типічні люди повернули до Єрусалиму (Сиону) і там вони відбудували храм Божий і збудували мури. (Ездри 6:1–15) Се удовідняє, що другий перський цар по Кирові змусив поганських противників помагати відбудувати єрусалимський храм і мури. Про се пророцтво Ісаї 60:16 говорить: “Наче молоко ссати, будеш насичуватись добром народів, поживати скарби царські, ніби груди ссати, а тоді зрозумієш, що я, Господь – спас, визволитель твій, потужний Яковів”. – Ісаї 60:16

5 Дальше, те пророцтво Ісаї 60:17 мало тимчасове сповнення в установленню церкви за днів апостолів; а так знову Божі люди були поневолені й переслідувані, вершок чого прийшов в 1917 і 1918 роках. Але цілковите сповнення прийшло на вірних послідувателів Ісуса Христа по тім, як Ісус Христос прийшов до храму, щоби судити, переплавлювати і показати вірних синів позатипічного Левія.

6 Ради проводу своїх читачів в досліджуванні сього предмету, Вартова Башта одважить ся заявити, що на підставі поданих тут виводів, котрі є вповні поперті Писаннями, начення зборів під час “періоду Ілїї” відносно свободи у зборах у вибиранню їх старших і дияконів було мильне; що текст в Діях апостолів 14:23 був мильно зрозумілий, і через те саме мильно пояснений, і що головування на слуг через піднесення рук членами збору не було властивим способом; що припоручення “висвячувати” або “назначувати урядників в церкві” ніколи не було дане громаді або зборові; і що се, що апостол Павло нічого не говорить про таке розпорядження, є дуже переконуючим дока-

зом, що таке заключення є властиве; що Павло, ділаючи після научення Господнього, передав певну власть і силу Тимотейові й Титові виконати певні задачі в церкві відносно вибирання слуг або урядників, але що та власть не була передана всій церкві яко “демократичному” тілу. Дальше, що під час періоду від днів апостолів аж до приходу Господа Ісуса до храму Єгови, Господь розпоряджував справами церкви через святого духа; що з приходом Ісуса Христа до храму, Господь Ісус Христос самий управляє всіма річами церкви, бо Він має повну власть і сповняє місця й уряди, які займав апостол Павло і інші; і що поучення дані Павлом Тимотейові й Титові відносяться також до “останніх днів,” в котрім то часі ми тепер живемо; і що той “вірний і розумний слуга” тепер займає позицію, подібну до тієї, що займав Тимотей і Титус, і що той слуга тепер ділає під розказом і назиром Господа Ісуса Христа, і тому ціла організація мусить бути в єдності і поступати вперед в цілковитій згоді і гармонії.

7 Се день Єгови і час на оправдання Його ім'я. Він назначив свого вибраного слугу яко свідоцтво для людей, і голова того слуги є Ісус Христос, Провідник і Чиновник. (Ісаї 55:4) Ісус Христос у храмі руководить Сионом, і кожний член храму мусить бути в цілковитій гармонії з Ним і радісно сповняти Його прикази, і тому ніякий член не має права ані привилею поступати після своїх власних ідей. Ісус Христос є головний представитель і оправдатель Єгови, а понад цілою організацією є Всевишній Єгова. Кожний член тієї організації мусить дбати о загальне добро її, а не ділати самолюбно. Останкові тієї організації тепер поручено много, а ще більше вимагається від них. Щоби вони могли іти вперед в боротьбі, то Господь постарався о знання для їх помочи і надії і потіхи й кермує їх на правий шлях. Між людьми Єгови під Христом не може бути розділення, але всі мусять стояти рам'я в рам'я як одно тіло, радісно приносячи їх офіру Господеві в праведності. В декотрих зборах буває ще незгода, але коли вірні дістануть властиве вирозуміння Божої організації і їх особисте споріднення до неї, тоді не може бути боротьби між Божими людьми, у котрій останок бере участь. Прийшов час на цілковитий мир в Божій організації, і час війни проти ворога.

ПРАВИЛО

8 Начальник, Ісус Христос, за днів Його перебування в тілі не дав ніякого розпорядження щодо правління зборами Його послідувателів, або відносно вибору слуг між ними. Він виразно зазначив своє споріднення до церкви. Він є Основним Камнем і Будівничим, і тому Він сказав до своїх апостолів: “На сьому камені (Христі) збудую церкву мою”. (Матея 16:18) Він передав певну власть своїм апостолам, і сказав до них: “Яко ж післяв мене Отець, і я посилаю вас Прийміть Духа святого”.

(Йоана 20:21,22) Для зборів своїх братів Він дав поучення щодо переступів проти Божої організації і як вони повинні руководитись в такому случаю, але Він не полишив жадного поучення щодо вибору слуг. (Маттея 18:15–18) Коли Савл, котрий опісля був названий Павлом, став просвітчений Господом і залишив релігію, тоді Господь Ісус назначив його особливим представителем і дав йому спеціальне припоручення до виконання. “Рече ж до него Господь: Иди, бо сей у мене вибрана посудина, щоб нести ім'я моє перед поган, і царів і синів Ізраїлевих”. – Дії ап. 9:15

9 Павлові була поручена слідуюча вість і задача: “Він же рече: Бог отців наших вибрав тебе розуміти волю Його, й видіти Праведника, й чути голос із уст Його. Бо будеш свідком Йому перед усіма людьми у тому, що ти бачив і чув еси”. – Дії ап. 22:14,15) “Другої ж ночі став перед ним Господь і рече: Бодришь, Павле; як бо ти свідкував про мене в Єрусалимі, так маєш і в Римі свідкувати”. – Дії ап. 23:11

10 Павло також свідкував про своє припоручення як слідус: “Я бо прийняв од Господа, що й передав вам”. (1 Коринтян 11:23) Відносно вістки, яку Павло голосив, він сказав: “Ані бо від чоловіка не прийняв я його, ані не навчивсь, а через одкритте Ісуса Христа”. (Галат 1:12) Ось так Писання показують, що апостол Павло отримав особливше поучення під Господа відносно його задачі. Господь Ісус дав своїм ученикам особлившу обітницю, а іменно: “І я вблагаю Отця, і дасть вам іншого утішителя, щоб пробував з вами по вік. Духа правди, котрого світ не може прийняти; бо не видить його, ані знає Його; ви ж знаєте його, бо з вами пробуває і в вас буде. Утішитель же, Дух святий, котрого пішле Отець в ім'я моє, Той научить вас усього, й пригадає вам усе, що я глаголав вам”. (Йоана 14:16,17,26) Отже ясна річ, що коли Павло устанавляв порядок в церкві, то він був кермований святим духом через слово Боже, і також отримував пряме поучення від Господа Ісуса Христа. Отже те, що Павло зробив, мало бути вираженням волі Божої відносно Його церкви, збудованої на Ісусі Христі, котрий є основою й головою її.

11 Через воскресення Ісуса Христа Сион став відбудований. (Римлян 1:4) І апостоли так розуміли, як се показано в Діях ап. 4:23-27. (Псальма 2:1–6) Павло, яко особливий слуга Господень, мав пам'ятати Писання відносно устанавлення Сиону, і котрі то Писання включають пророцтво Ісаї 60:17. Що Господь сказав Павлові відносно цілковитого сповнення пророцтва про Сион, як се подано у повисшій тексті, сього нема відкрито, але ми знаємо, що Павло отримав певну інформацію, якої він не міг відкрити, але котра то інформація служила йому яко провідник в його роботі. (2 Коринтян 12:4) Той порядок, який Павло зробив у церкві під керовництвом Господа Ісуса Христа сконечности мусів бути в гармонії з пророцтвом про

Сион, тому що церква і Сион є нерозділені. Тут буде на місці сказати, що ім'я “церква” більше відноситься до вірних послідователів Ісуса Христа до храму, і в котрім то часі Сион став відбудований і ту організацію названо “Сионом”. Коли Сион став відбудований, від тоді те з'єднане тіло мусить бути в цілковитій гармонії у виконанні волі Божої.

12 Сю тверду правду годі заперечити, що нігде в посланнях апостолів до церков Павло не дав ніякого поучення щодо способу вибирання зборових слуг, котрі то поучення вони мали б виконати яко демократичне правлюче тіло. Сконечности виринає питання: Чому не дано такого поучення? І відповідь мусить бути, що назначення урядників або слуг церкви не було поручене членам кожної громади, наче б та громада мала бути демократично правлючою організацією. Если б се була воля Господня, що кожний збір мав бути само-правлючим, тоді певно Павло був би дав ясні поучення. Поучення в Писаннях відносно вибирання слуг, старших і дияконів, Павло дав Тимотейові й Титові, і обидва сі мужі були назначені Павлом робити порядок у зборах. Як виглядає, то сим двом людям Господь поручив владу щодо організування і правління церкви.

13 Між смертю апостолів а другим приходом Господа Ісуса Христа проминув довгий протяг часу. Павло не дав ніякого поучення щодо вибирання слуг церкви протягом того періоду, але, як Писання показують, ціла справа була полишена для Господа, котрий за посередництвом святого духа дозирає усіх справ церкви. Без сумніву, Павло мав предвидіти розбиття зборів, що сталося зараз по його смерті, і виринення релігійоністів, котрих полишено без ніякої перешкоди аж до приходу Господа Ісуса до храму. Апостол Павло з натиском сказав: “І Він (Ісус Христос, а не збір) настановив інших апостолами, а інших пророками, а інших благовістниками, а інших пастирями та учителями на звершенне святих, на діло служення, на збудованне тіла Христового, доки дійдемо всі до з'єднання віри і познання сина Божого, до чоловіка звершеного, до міри зросту сповнення Христового”. (Ефесян 4:11–13) Отже звідси ясно виходить, що той збір, котрий назначує євангелістів, пастирів і учителів, ділає проти Господнього розпорядження.

14 Коли ясно зрозуміється і оціниться, що ніколи в історії Божої церкви Господь не трактував церкви як демократії; що ідея о демократії цілком не знаходиться у Писаннях апостолів до церков; що

позаяк нема натяку що у зборах існує конфедерація або союз, який існує між державами Америки, для того муситься заключити, що форма правительства гієрархії, котра є так вельми звіднича, є чистим витвором Диявола; і також, що демократична форма правительства не є по слові Божому. Так річ малась з правлінням священниками Єрусалимом, як се показано пророцтвом Єремії, коли то самозванна вибрана кляса, духовенство, управляла супроти Божої волі. Так і римо-католицька гієрархія і подібні правительства і релігійні організації походять від Диявола і є установлені для тієї цілі, щоби відвертати людей від Бога і Його царя, і привести їх під контролю представителів Диявола. Отже вірні апостоли Господа Ісуса Христа не могли розпочати організації, котра б мала бути правлена демократичним способом або “розказами” священників або гієрархії. Правління Бога Єгови, як Його типічних людей, так і людей взятих для Його ім'я, є чисто теократичне. Боже царство або організація є чисто теократичним, і не підлягає ніяким примхам або правам сотворіння.

15 Страдаючи під гноблячим правлінням духовенства і гієрархії, щирі люди звернулися до демократичного правительства релігійних організацій з надією о кращу будучність, і таку методу практиковано через многі роки в релігійних організаціях. Але чи се згідно з Писанням? Сей факт, що ця метода була принята у зборах через тих, що називали себе слугами Господніми, не є доказом її правильности. Протягом періоду церкви представленого через Ілію, щирі послідователі Ісуса Христа полишили вавилонські організації і вийшли з відтам в замураних одежах, котрі вони отримали з причини їх побуту в диявольській організації. В часі періоду “так знаєм як “період Єлисея” старші й диякони в зборах були вибрані голосами через піднесення рук членами збору. Чи се було на місці чи ні, то Господь дозволив на се, а що найменше не перешкадавав сьому. Замір або ціль Християнів, що поступили після такої методи, була добра, однак се не зробило сієї методи згідною з Писанням. Підстава такої діяльності або голосовання вони казали знаходиться в Діях апостолів в 14:23. Варнава співтоваришив з Павлом в роботі проповідування євангелії і в спростованню ріжних справ у зборах. Маючи се на ввазі, завважте слова в Діях апостолів 14:23: “(Павло і Варнава, а не збір) рукоположивши ж їм пресвітерів (в ріжних зборах) по церквах і помолившись з постом, передали їх Господеві, в котрого увірували”.

(Дальше буде)

“Сам собою я клянуся: – А з уст моїх виходить тільки слово справедливе, слово незмінне, – що передо мною пригинатись буде всяке коліно, та що на моє ім'я будуть присягатись усі язики”. – Ісаї 45:23